

17

Stamp

konečně
sami...

-10°C

Kamarádi nám piši...

KONAK.

*) Konak = nocleh.

Slunce pomalu mizí za vrcholky a první noční stíny padají na údolí. V blízkém džamaku doznělo ponuré volání muezinovo a chraptivý zvuk zvonků rozlehl se údolím — pasáci shánějí dobytek s pastvín. Vítr rozčeřil proudící vodu Uny a v kukuřičném poli zaševlela suchá stébla pod jeho nápor.

Je čas, kamaráde, abys sehnal nocleh. Bosňáci jsou dobří lidé, jistě pro tebe najdou malé místečko a snad i večeři dají.

Vcházíme do sela. Před rozedranými kučami stojí v hloučcích moslimani, v turbanech, fezích, více méně rozedraní, na jejich otevřených ústech vidíme veliký otazník. Dva trampové s hubenými žebradly jsou jim něčím novým, ale netroufají si sami se na něco tázati.

Žádáme o nocleh a ještě jsme svoje přání ani nevyšlovali a již jsme zasypáni otázkami: odkud — kam. Člověk si těžko uvědomí, jak jim lže. Mezi vyprávěním požádáš o tabák. Dostaneš, a ná-davkem sklenku silné rakije.

Za půl hodinky sedíme již ve světnici a popijíme z miniaturních šálků tureckou kávu. Vyprávíme a zase lžeme, musíme, abychom něco „vymáčkli“. Hostitel pobízí do pití — neváháme. Po kávě následuje „cicvara popara“, jídlo pouze pro hosty. Nevzhledně, z kukuřičné mouky, másla a smetany, chutná však znamenitě. Další chod večere brambory, kukuřičný chléb, česnek a cibule, již odmítáme. Vypitá rakije bouří v hlavě. Zpíváme a celé selo poslouchá pod okny trampské písničky.

Do nízké světnice, zavalené dýmem cigaret, vstupují dva muži. Dva moslimani v turbanech. Nejdříve zdraví souvěrce známým: „Salam alejkum“, po té nás: „Dobar večer“.

Jest to místní felčar a jeho pomocník, který je zpítý pod obraz. Přišli, aby spravili našemu hostiteli vykloubený loket. Tento vyhrnul rukáv košile a „pan doktor“ dal se do práce. Pomocník pověsil se postiženému plnou vahou na záda a jeho principál jal se všelijak kroutiti vykloubenou rukou. Postižený děsně řval. Díval jsem se na to „léčení“ s otevřenou hubou a bezděky jsem vzpomněl jak kterýsi ferina na Podkarpatské Rusi léčil krávy, děláje kolem nich kotmelce, když udivený Franta do mne rýpl: „Stando, hele, dyk nám ho eště zabijou — poď vyhodíme toho starýho kouzelníka i s tím rasovským pacholkem!“ Tajili jsme s těží smích.

Posléze operace skončila a oba řezníci usedli ke stolu. Hostitel nabídl jim rakiju, ale doktor odmítl, zatím co jeho pomocník pil jako duha. „Moslim prý kořalku nepije“.

Pozdě v noci felčarův pomocník již spal s hlavou na stole, když jeho pán, nalitý již jako štěně, pokoušel se zpívat s námi: „Počkej, ty budeš litovat...“

Prijedor, říjen 1929.

Standa Derviš.

Před nákupem

potřeb pro zimní sporty navštivte náš odborný sportovní závod

**„SKAUTING“
PRAHA II., VODIČKOVA 6.**

Prohlédněte si naše výkladní skříně. Jistě naleznete co hledáte.

- Kdo vám rozbouřil chatu?
- Ale pad nám na ni soumrak. Vama.
- Heleď, pučí mi někdo 100 Kč na čestné slovo?
- Proč ne, ale ne na tvoje. fal.
- Ten doktor musí bejt blbej.
- Proč?
- Protože mi radil, abych chodil časně spát. No a já chodím denně v 6 ráno a vono je mi pořád hůř. fal.

ŠTOČKY

PROVÁDÍ V NEJLEPŠÍM PROVEDENÍ

GRAFICKÝ REPRODUKČNÍ ZÁVOD

VOJTĚCH HRDINA

SMÍCHOV, ULICE KE KOULCE č. 6.
TELEFON 455-7-6.

Starší šatstvo

Obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u
„PARTIE“, PRAHA VII.,
Belcrediho třída číslo 40.
Ceníky vetešnického zboží zdarma.

z galerie tuláků života

XI.

Walt Whitman.

31. května roku 1819 narodil se ve Westhills-Lang Island, stát New York, U. S. A., Walt Whitman — člověk, jehož osudem bylo státi se bardem tuláků a dobrodruhů. Jak pestrým je, díky jeho tulácké krvi, jeho život!

Roku 1851 nastupuje místo zřízence u advokáta, několik měsíců později u lékaře. Roku 1854 stává se sazečem, pak redaktorem, učitelem, stavebním podnikatelem atd. Mezi léty 1848 až 1860 toulá se hodně po jihu a severozápadě Spojených Států. V těch letech vznikají nejkrásnější jeho verše. Účastní se známé občanské války „Severu proti Jihu“. Tři léta ošetřuje na bojištích raněné — úplně zdarma. Po skončené válce stává se písařem v ministerstvu, je však brzy vyhozen pro některá závadná místa ve svých verších, a tak se stává znovu tulákem...

... a 26. března roku 1892 vydechl naposled tuláka básník — Walt Whitman.

Zpěv silnice*)

Walt Whitman:

I.

Pěšky a s veselým srdcem zabočuji na
širou silnici,
veselý, zdrav, přede mnou svět,
přede mnou dlouhá, hnědá cesta, vedoucí
kam jen chci.

Dále nežádám jiného štěstí — jsem štěstí sám,
dále nekvílím více, neoddaluji nic více,
nepotřebuji ničeho,
ty tam jsou nářky jizby i bibliotek
mrzuté kritiky,
statně a spokojen kráčím širou silnici.

Země mi stačí,
nepotřebuji hvězd blíže,
vím, jsou na svém místě,
vím, patří těm, kteří jim patří.
(Však ještě nesu zde svá stará,
skvozná břemena,
nesu je, muže i ženy, nesu je s sebou
všady, kam se hnu,
přisahám, je mi nemožností se jich zbaviti,
jsem jimi naplněn a naplním je
vzájemně též.)

II.

Ty silnice, jak po tobě nyní jdu a se
rozhlížím, myslím, ty nejsi všechno,
co zde jest,
myslím, že tebou jde také mnoho neviditelného.
Zde ono hluboké učení přijímání i zde
nemá nikdo dovoleny výsady,
není zde žádného odmítnutí.

Černoch se svou vlněnou hlavou, zločinec,
churavec, učenec — nejsou zde
odmítnutí,
porod, chvat pro lékaře, cesta žebrákova,
opilého vrávorání, smějící se
zástup řemeslníků,

uprchlý syn, bohatého muže povoz, hejsek,
uprchlí milenci,
trhovník časného jutra, vůz pohřební,
stěhování nábytku do města,
návrat z města,

vše mine, i já minu, vše táhne dále,
nikomu to není zakázáno,
nic, co nepřišlo, nic, co by mi mohlo
býti nemilým.

*) Pro nedostatek místa otiskujeme pouze fragment tohoto zpěvu.

Včelička:

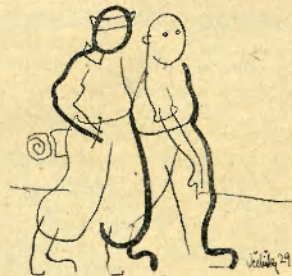
— Oh, ten blažený pocit,
když se ráno probudím a leže
v posteli, zazavoním na sluhu!
— Ty máš sluhu?
— Nééé, zvonek ...
U 5. šerifů.

— Naco si kupuješ ten papír?
— Ale, chci zbalit jednu holku!
Lord.

— Kde si byl včera?
— Kde si byl včera?
— KDE SI BYL VČERA?
— Polib mi , ve
Společenském klubu a ve
Spolku pro vzdělání lidu,
vole!

— Hahoj, co ti je, můj malej
trampe, že si hapal?
— Marno lkát, Hurvínku, hlava
se mi zatočila, udělala báb!

Včelička:

— To sem vopravdu rád, že
sem se nenarodil ve Francii.
— Prečo?
— Protože neumím fran-
couzsky.
U 5. šerifů.

Inglmayer:

tady de vlastně vo pátý prikázání:

Vono se řekne proč já trampuju a proč nedělám. Ale já né že bych nedělal z náki zlovůle, i toto! Já už sem se něco nadělal ve světě aš mně museli kolikrát držet abich to fšcko nepodělal a abi na ty druhí něco zbil. Ahátě, tady už je hák! Děláš jako ras a blížní nemá na co šáhnout a má hlat. To už samo fsobě dost křesťanckí néjni!

Ale teprf z dalšího uvidíte esli můžu dělat dyš nemůžu.

K týdle otáse proč nic nedělám došlo takle jednou na vilzoňáku an přšelo a já se procházel vokolo cestujících. Najednou v každěch vratech po jednom vachmanovi a už sem si to vez na komisařství.

Teť sme u toho: „Proč se ničím nezaměstnáváte, mladý muži?“

Síce sem tenkrát něco povídal, ale policajti nemaj pro takový věci smysl, řvali na mě a poskytnuli mi pohostinství na dnů osmero.

Abysm to moch nejkonc objasnit širší veřejnosti proč já jenom trampuju a nic inýho dělat nehodlám, obrátil sem se na náš centralní ústroj a jesli to nevtisknou tak fsvětě žádná spravedlnost néjni a basta!

Tak počůvajte ludia: U Spinozy sem se začal smát a furt sem se smál aš sem u Kanta už nemoch. Tak sem se jal brečet nad noetikou aš sem sní mrsknul a povídám si dyš metafiziku, tak rači metachemiji nebo metalurgiji a vrátil sem se do žhavejch mlhovin a tamtudy spátiki do naší studený materije. Poplálal sem globus, přečet přírodního velenofskýho s citronem, pak sem šel na ekskuzi do mažestyku a muš byl ve mně hotovej a uceleně vyhraněnej jakoš i uzrálej.

Šel sem pracovat. Udělali mně partafírou na stavbě silnice. Krásnou silnici sme postavili, zvalcovali, co vám mám povídat, silnice báseň. No ale tumáš, začalo bejt náki ultymátum a mobilizace, jeli mi po tý hlatki silnici s kanónama, richle tam byli, bum udělali a to byl guláš z hubenejch chlapskejch lejte, to ste neviděli!

Rku nemůžeš bejt čče partafíra na silnici, pudeš na medecínu, tam je tvoje místo humánysto. Byl ze mně moc dobrej doktor, jen to nechte bejt, u mně ležel ten bonaparte foš, mněl to zly a já mu pomoch zas na nohi jakoš i ruce. A jak byl zdravej tak jel na ekzecírák a nadával vojákům že jeden druhýho za chvíli neznal a kluci brečeli jak bil na ně sprostěj jak posluhovačka a vůbec roséval zlo mezi vojskem aš mně hamba tloukla. Rku nemůžeš bejt čče doktor a šel sem k materijalistovi a tam co dábliček nechtěl sem prodal jedný sluše kijankály a vona votrávila pána, za to že ji mněl děsně rát f každý pozici a teť to už bylo moc znát. Rku sobě čče máš svědomí tak teda nemůžeš bejt matrijálista a šel sem gzedníkům. Byli to moc dobrý kluci ty zedníci a stavěli sme nádherný kasárna a bordeli. Vojáci se správně vichrněli f těch kasárnách a pak do toho řezali jako divý a to mně bolelo. F tom bordelu co sme postavili tam začínaly ty novicki co končej na nádražních záchocích a dělaj švindle ze fstupenkama zbirájice zahozený a dávajice je zase znova inýmu trpiteli. A to mně bolelo nemlich tak. Tak si řku musíš čče vod zedňasů a šel sem kreslit do jedný fabriki kandelábry. Krásný poctiví kandelábry to byly to mně věřte a potom sem dohlížel aby je dobře zasadili abi se to nepřevrhlo. I najel automobil šestiválec na jeden ten kandelábr a čtyry lidi se zabily a jeden se přerazil fkříži a ten za mnou teť chodí jako zlomenej ahasver a laje mi: „Nemáš bejt u firmi kerá dělá takový tvrdý kandelábri!“

A taxem se dal k četníkům. No a dyš byla vypuknula svaljava tak nám povídali ládujte a třílejte a mi do toho ric pic a já vodělal dvě děti a krávu. A pak sme zeřezali jednoho vožralu že si vařil sám kořalu a dyš už se nemoch hejbat tak sme vychlastali co mu ešte zbylo. Povídám si čče nemůžeš bejt rameno spravedlivý, budeš krejčí! A já šil aš sem zapomněl mluvit a nanejvejš sem koktal a ušil sem jednomu hochovi bodrýmu kvandl takovej že si ho honem jedna žencká narazila kvůli těm krásnejni ramenám jakí já mu udělal a vzala si ho svině a teť ho bije kam to je jí jedno.

Co vám mám ešte povídat, tady to máte jaký to je faktycki a co bich tudis pracoval, dyš je každá činost zlo a chřich!?

Třeba i dybych šel mect papíri a chrchle tak budu pánům kolegům užírat vajgli a na to nemám srce!

Sem vocouzenej trampovat, anšto to néjni ani činost tíměně práce. A dyš někomu seknu z boudy kafák dyš kluci f praze zatím pracujou čili vražděj, tak se stím nikomu neublíží. Někomu pomůžu že mu střelím lacinej esálek nebo podobně a těm vokradejnem ušetřím fšelijakí nesnáze tím, že jim schází honem něco do ruky kamarádovi do hlavi dyš je potlach moc mokrej. Ahoj smradi!

Weiskopf:

— Nevíš náhodou, jak se řekne německy knihovna?

— Zu Ihnen Drecke!

— Tak včera večer zemřel Naděžda. Převčirem si vyvrkl palec a dneska už tam je!

— Hele, ty pablbe, neboň, jak může někdo umřít na vyvrknutí?!

— No, voni se mu k tomu přidaly komplikace.

— Jaký?

— Dnes ráno ho přejel autobus.
Lord.

Kněžour:

Važte si mě, já sem právě dělal do kultury.

„Keds“

Anglická
obuv

pro

sport

vycházku

I společnost

Jar. Bohata
Smíchov, proti Knížecí

Trampské kanadky Kč 195.-

Orig. am. „Kond“

A. D u r :

Z I M A

Bud sbohem, krásná svědnice,
bud sbohem, žhavé léto!
Jestli jsem nechal na stráni
šťavnaté trávnice,
najdu si jiné napřesrok!
Čas teče
— ubání!

Den jako den nebe mračí se,
tak jak by zabít chtělo!
V pasece, v lesním ústraní,
panenská lasice
tíše jak lupič, krok co krok,
se krade
za laní.

Bud sbohem, krásná svědnice,
bud sbohem, žhavé léto!
Jestli jsem šetřil vašich úst
až dosud, Elise,
nechci čekat až napřesrok!
To by byl
dlouhý přst!

Den jak den nebe mračí se,
tak jak by zabít chtělo!
Já chci též zabít svými rty,
však měkce, Elise,
měkce chci líbat vaše tělo!
Ó, přijďte
do chaty!

Již dlouho chystám chatu svou
a aby neděsila
vás stezka, jež jde v černý les,
svou smutnou ozdobou,
má ruka cestou rozsadila
růžový,
jasný vřes.

Na stěny chaty přibíl jsem
obrázek Rin-Tin-Tina,
aby vás chránil v bezpečí
před každým útokem
loupeživého Rinaldina,
když budu
na léci!

Ten den, jak v chatu vkročíte,
vám modrou lišku střelím!
Má lože blízko mýtiny,
však zrakům ukryté
pod mechem zlatě zrezivělým,
v němž dřímá
svoje sny.

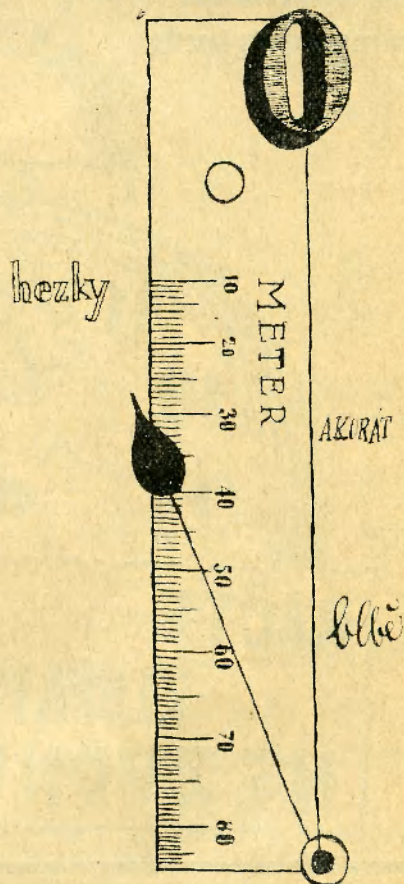
V ten den, kdy prvně skloníte
se ke mně svojí líci,
já modrou lišku vydělám
do záře stříbřité
a v plné luně — při měsíci
ji k nohám
složím vám!

V ten den, kdy dětským nádrům svým
v mých dlaních dáte chvět se,
až venku bude fičet mráz,
tu v lišku zabalím
vám brud, tu teplou hrobku srdce,
tak jako
v cudný pás!

Bud sbohem, krásná svědnice,
bud sbohem, žhavé léto!
Jestli jsem nechal na stráni
šťavnaté trávnice,
najdu si jiné napřesrok!
Čas teče
— ubání!

V listopadu 1929.

BAR

karel melfšek:

jedenáct

Kousek za Davlí je kamenný lom.

Největší rasovina, jakou znám. Dlaně dělníků jsou tvrdší, než ten kámen a jejich oči jsou věčně zkrvavělé od řezavého prachu.

Zastavím se vždycky v sobotu večer, když jdu pěšky z Davle do Štěchovic, v přilehlé kantině u lomů, kde najdu pravidelně starého Randu. Rve se s kamenem již přes dvacet roků, v sobotu si vypije svých pět piv.

Vydržím hodinu dívat se na jeho ruce. Ucho sklenice, to je pro ně tak tůžerná věc, jako pro vás třeba navléknutí nitě do jehly. Neběře nikdy sklenici za ucho — jeho dlaň je jediný mozol — a nesevřel by ji tolik. Obejme sklenici vždy oběma rukama, jako hlavu milenky. Je to jistější, aby mu nevyklouzla.

Přišel jsem tam opět v sobotu, před 28. říjnem. Starý Randa seděl jako vždy před svojí sklenicí.

Kývl sotva znatelně hlavou na pozdrav, a já si přisedl ke stolu.

Seděli jsme chvíli bez řeči. Randa je nemluva a vydrží se třeba celý večer baviti rozmazáváním kapky piva po stole.

— »Tak máme zase dva dni fraj,« snažil jsem se začít rozhovor.

Randa zvedl pomalu oči.

— »Von je v pondělí nákej svátek?«

— »Ovšem, 28. října!«

Randův pohled zas pomalu klouzl na rozmazanou loužičku piva. Po chvíli zamručel:

— »Hergot, zas bude člověk brát v sobotu vo den míň. A nesmí se vopradu dělat?«

Vtom okamžiku jsem opravdu nevěděl, co si mám o Randovi myslet.

— »Nesmí. Je to svátek našeho osvobození. Co pak nevíte, že v pondělí máme jedenáct let svobody?« Možná, že v mé odpovědi bylo cosi, jako opovržení nad Randovou nevědomostí.

Randa to snad vycítil, přestal rozmazávati černým prstem loužičku na stole a nějak divně se na mně podíval.

— »Jedenáct let svobody — jedenáct — musej prominout, mladý pane, ale já noviny nečtu...«

**Z tajností
trampských bud:**

**Z VOLEBNÍ ŘEČI našeho
JIRKY:**

... „Dlouho, pravím Vám, dlouho jsme si nechali dělat na hlavy, ale nyní votevřeme huby!“ Lord

Weiskopf:

Efendi Včeličko, nač máte prosím vás to pádlo? Dyl je to koráb pouště, né?

— Ta Vlasta má ale štěstí!
— Proč?
— No, dnes už jí po druhý přeletělo letadlo a nic se jí nestalo!

Bugir a Tlasko jdou po ulici. Z nenadání počne Bugir mlátit rukama a rvát:

— Tlasko braň mě, ať mě nechá, ať mě netluče!!
— Nevida nikoho, ptá se Tlasko udiveně: — Co je ti, kašpare, kdo, co tě tluče?
— — — — Srce! — !

— Vonehdy byla u nás návštěva. V noci se vzbudí a haleká:

— Hergot, kluci, dyť tady máte myši!
— Venca ji uklidňuje:
— Vyloučeno, návštěvo, to by musely bejt nejvejš krysy.

**Pane Šejdr, vy prej jste
poloviční tele-pat!**

Ā—a

Spála:

HOSTINEC

— Tak co, Venco, vyběhneme s ním z kola?

— Počkej, pudem si pro něj až při volence.

— Za korunu kousky pro psa, pane Beránek, ale ňáký lepší. Posledně to nebylo vůbec k jídlu! Bukaneer.

— Pane, co si to dovolužete? Znáte mně?

— Promiňte, ale já ze soudní síně nečtu! Fal.

— Vodkaď je ten ftip?
— Z časopisu „Šejdrem“.
— Vodkaď je teda ten ftip? Nora.

Jde pan Paďour po ulici a vidí proti sobě jít Pepička Nohýlů, kouřícího vonné havana. I rozhorlí se velmi a rozčileně zvolá:

— Ó dítě zkažené, zdaliž přípustno jest, by ty, tak malý, kouřiti bys mohl?

Povídá mu malý Nohýl:

— A dou, voni starej zázraku, h.... je eště menší a kouří taky! Lord.

Kamarádi pomozte! Mám žábu a jmenuje se Ungrová a teď smarjá, nevím, je to dcera matky krásy Ungrové a nebo dcera krásy matky Ungrové! Smarjá, ukonči to už Vaňku!

Junek:

Neštěstí!

— Zsinalý Joe, krůpěje potu máje na čele, drkotaje zuby, vřítíl se mezi nás:

— Víte, co si udělal Tlasko? Ten co chodil s Lidií, která ho nechala? Stále jí vyhrožoval, že si něco udělá a už je to tady. Chudák!

— Co, co si udělal?

— No, už jo. V neděli si to udělal!

— Himml, mluv, co si udělal v neděli?!!

— — — — — čaj!

Lord.

— Nerouhej se pánu bohu!

— Jak to?

— Stvořil tě jako člověka podle svého vobrazu a ty ze sebe děláš vola!

U 5. šerifů.

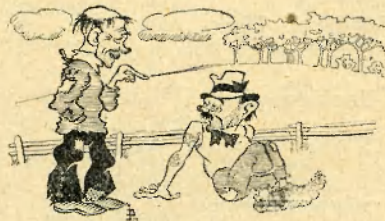
— Rýšo, ta tvá Máňa je jako kočka!

— Myslíš falešná?

— Né, ale furt se s tebou líže!

Jukaneer.

Junek:

— Tondó, já nebyl v životě ještě vožraiej.

— Nejses, Rudlo, vožralej?

— Neutírej se do toho ručníku, já sem si s ním pucoval boty.

— Ty si ale sele, co pak sem ti neříkal, že na takový věci se bere dycky tadle záclona z vokna.

Vo tej směle Stříbrného.

Před volební místností stojí děda s babkou. „Tak co, babičko, co budeme volit?“

„Dvanáct jesti kůrů andělských, dvanáctka je číslo naše.“

„Jó, von cejtí s fotbalistama; proto se křičí vždy: „Dejte jim tucet!“ Jó, dvanáct budem volit.“

Vešli, Babička počítá: Jedna, dvě, tři... dvanáct, vychází kandidátka něm. křesťanských socialistů; dává ji do urny. Pak jde volit děda: Napočítá dvanáct kandidátek a vecpe je do urny.

„Babičko, my jim to nandáme 12.0!“ „Dvanáct bylo apoštolů, dědečku!“

Sakra, není tohle směla?

A-a.

osumadvacátý říjen

Řek sem si: pudeš do sebe, necháš už tu věčnou psinu, jak vlastenec se pokloníš osumadvacátému říjnu.

Pudeš se hezky prošlápnout s muzikou, s fangličkou v ruce, poslouchat budeš pod »Hvězdou« hrdiny Revoluce.

Dyt voni prej pro nás trpěli, (co seděj na těch fajm místech), svobodu krví nám koupili — (to sem čet v Národních Listech).

Já jim to věřím, dyž říkají, že rvali nás z poroby hoře, abysme nebyli lokaji a aby se každý měl dobře...

Přece sem ten Svátek neslavil, kam se tam taky mám hrabat — v posteli sem ten den znesvětil, protože —

no — neměl sem kabát!

MLŠK.

Tramenské kanadky

orig. angl. dullbox, nepromokavé, jazyky v celku, nákotníky, kapsa pro nůž, dvojitá podešev, dvě přisky na zapínání, nejmódernější kanadský vzor,

Kč 195

Dále **chlavecké kanadky**

č. 36-42, Kč 158

Těž poštou fr. fr. na dobírku.

Nehodící se vyměním.

Jaroslav Bohata

ANGLICKÁ OBUV, SMÍCHOV, NÁDRAŽNÍ 18.

TRAMP 17

— Co to, že Mirka už nechodí s tou svou hubenou squaw?

— Ale von si ji tuhle v canoe splet s pádlem, vzal ji do ruky obráceně a vona se mu zalkla. -Kuš.-

— To ti nechutná, že nedojíš?
— Co pak sem kráva?

Ctibor.

Jde četník v noci okolo stanu a slyší uvnitř podezřelý šepot. Zabouchá proto na stan.

— „Polezte ven!“

Nic. Posvítí si tedy do stanu.

— „Hergot, neblbni, dyť tady nabíjíme!“

— „Ve jménu zákona, máte zbrojní pas?“

— „A prosimich, to musí bejt zbrojní pas, dyť nabíjíme desky...?“
Franta II.

I stěžoval si Kláves bratrovi, že mu Kapusta pořád říká „vole“.

Kapusta to zaslech a vylít:

— Kdo ti říká vole, ty krávo!“

Tonda.

LYŽE

úplná souprava
s vázáním i holema

Kč 130[—]

Závodní hole

NOVINKA

NOVINKA

Milton vesty

Žádejte zdarma ilustrovaný ceník
u firmy

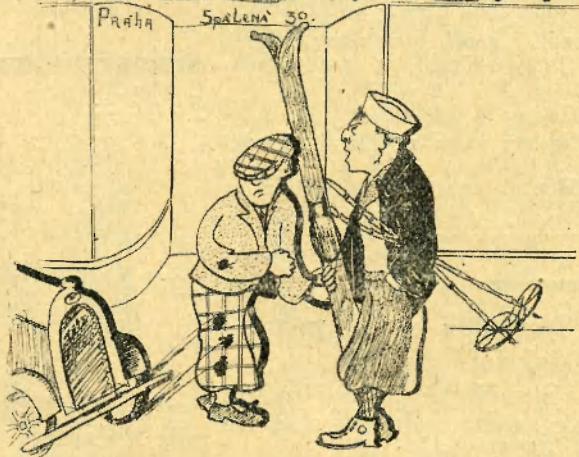
SPORTEX

VINOHRADY u nádraží.

Půjčujeme: lyže a lyžařské
boty.

Weiskopf:

SPORTOVNÍ DŮM DŽBÁNEK

— Hrome, leď sem celej vod bláta!

— A já zase vod Džbánka.

— Chyťte ho, von mi ukrad hodinky!
— Vidíte, jak ten čas utíká...

TRAMP ten vtípem hýří — Váš Stříbrný Jiří.

Úvaha.

To je zajímavé: Když se Pepíček domácích vykaká, smrdí to zrovna tak, jako když se ten náš fakan vys...!
A-a.

Kam se, šejdrem' na, Tramp' šmajdá, Eja, eja, alalala! v. v. Gajda.

O půlnoci.

— Tady nám někdo leží před boudou!

— Podívej se, esli to náhodou nejsem já. Ctibor

Nemůžem se dpčkat, Trampa'! S úctou: zaměstnanci „Tempa“.

— Na koho si si to počkal, že máš tak rozflákanou hubu?
Tonda.

Trampa do škol — místo Homéra! Choť poslance Perglera.

KDYŽ KANADKY TEDY ORIGINAL OD VESELÝHO

Praha - Jáma

Inglmayer:

poslední čundr.

(Pokračování.)

Aťeť si to kluci kreslete jak sem byl překvapenej dyš sem seznal simpatyckej omyl. Vočka moje spatřily kostkovanou civilní poctivou vestu jejíš nejspodnějši zapínátko zastudilo na mým nose. Tak sem si myslel čče nad vestou bejvá límeec a nad límcem leejáký blbý věci jako hlava atagdále. I popohnal sem zraki svoje tím smuňrem a eště muohem vejš neš sem počítal sem vobjevil hlavu kerá se děsně smála a takto zahovořila:

»Pardon, eškevúzét mesijé...« a chudák dálejc už nevěděl tak sem zakejval, že jo a to mělo za následek uvolnění jazika českýho a ukázalo se následující:

Von to byl ten Tonda jak sem ho zrovna avizoval. Dojel do štrážburka vo dva dni dříf, najal si tady cimru a protože měl dobrej čuch tak přišel ráno hned k prvnimu vlaku abych nemusel jít hledat to útočiště votrckovanejch čechoslováků. Tak to bylo zkrátka dobrý, já sem si vodych jako dyš umřel rukou vivrhelovou Ferdinand este a děsně rád sem se schejbnul pro bagáz, už mně holel krk votoho čumění do vejšek f kterejch se culil Tondův ksicht.

Bylo moc záhodný abysme se štrejchli, neboť ten četňous se v tý chvíli začal přibližovat k nám. A teť sem na to koukal co udělal Tonda. Vykročil tomu prezen-tovi f ústrety a ptá se ho kde je tady policejní prefektura.

Zbrojnoš ochotně vysvětloval a Tonda se rosplyval díkama. Dyš pak se konečně vodtrhli jali sme se kráčēt k Tondovému hotelu a cestou se ptám co jako myslel s tou policejní prefekturou, mně že by to děsně zinýrovalo. Von mi rce toto: »Víte, já už získal jakýš takýš zkušenosti. Nikdy nejste dost vyzbrojenej proti ouřadům, žeáno! Mně aspoň dycky při prohlídkách něco scházelo, no a je proto třeba se prohlídkám vyhnout. To se dělá tak, že dyš se něgde začne přibližovat k čoveku něco úředního — třeba jenom krankušvestra — to je jedno, musíme se toho úředního zjevení honem ptát na komisařství nebo na podobnej ústav, jako sem to právě udělal já. Žeo! To se ví, dycky se to taky nemusí povect — no alo sem vandrák, no ne za prvě? A za druhě co se nám čechům může stát?«

Tak sme došli do hotelu a při černým kafi sme si ťukli na »ty«. Dyš sme si dost natykali tak sme si fláklí jen tak vobutý na postel a usnuli sme probudíce se až fpoledne. A potom se šlo na štrachandu, což je to samý jako rekognoskování terěnu, víte milý aspiranti? Museli sme získat přehled vo veškerejch lepčejších logálech v městě, který navštěvujou fajnovějši lidi co maj hodně dobrou vůli. Do těch se potom večer chodí a prodávaj se

tam fotografie — teda to budu já s Tondou — a jiný sprostý vobrázky. Chodí se tudíž za získkem, s kerího si glóbetrotř bře úhradu na ukájení svých životních potřeb — národohospodářsky řečeno.

Tak honem k fotografovi, zejtra at jsou ty smyslný vobrázky hotový! Tonda je brozně rozdávej čovek. Přišla vopravdu taková krankušvestra jak vo ní povídál, jenže se jí neptal kde je policejní prefektúra, alébrš si vod ní koupil asi za pět franků »témbr antytyberkyléc«, že prej se to musí, je to na krásný oučele. Já nevím, mně se ten vejďaj netejkal, ale musel sem na Tonda bejt trochu důvěrnějši dyš sem viděl takový rozhazování a řek sem že je vůl a f tom sme došli do katedrály. Kuci to ste nežrali, to je holt katedrála! Ta gótyka panečku! Jenže já se kostelů bojím víc neš řbitova, já že tam nepudu ale Tonda mně tam ftáhnul za ruku.

Nic kluk pitomá vodemně neslyšel nežli »poť vocať«, třeba se tu krásně zpívalo a bylo to tu fajnu zaprděný a venku zima. Nešel. Až mi pámbu poslal na pomoc takovýho chlapa v napoleonským klobouku a s berlou, kerej chodil po lodí chrámový vybírat vod křestanů grejčárky do pikslíčky. Tu se zas Tonda nechal vytáhnout vodemně za ruku ven. Šli sme domů a psali rodičům a ženám. Tonda při tom furt šahal po kapsách a takto lál:

»Krucifix, gde mám ty poukásky na ty souchotiny?!«

Dyš je konečně našel tak mi vysvětloval že ta krankušegra byla náhodou moc dobře rostlá holka a že si měl koupit těch známek aspoň za deset franků. Ba dodal že by za patnáct franků taky eště stála. A potom měl řeč kerá platila mně:

»Zejtra tě voblíknu do pěknýho svetrů abysi se lidem líbil, pověšiš na sebe takový mašličky jako mám já a večer pudem žebrot.«

To taky myslel dovopravdy. Nastal takovej adjustýrunk jako ve válce. Tonda je děsnej pedant, nic neholedbal na moje vejklady že sem zběhal celou afriku v dlouhejch kaťatách — žádný prej vodmlouvání, koupíš si krátký.

Druhej den byli ty skvostný žebračí vobrázky hotový a šlo se za vejďelkem. A .a Tondova pedanterije šla tak daleko že přede dveřma první putyky mi povídá: »Hele ty cumplochu jaký ti to dělá faldy tadydle vzadu! Poť domu. já ti to přešiju!«

Já prctestoval a brečel seč sem bil, ale to bylo bes pardónu, šlo se domů, — a to budeme mít smůlu! Slíkat, šít, upravovat, a znovu do rachoty.

(Pokračování.)

TRAMPOVÉ v létě i v zimě

před odjezdem

Vlastní dílny. — Vlastní výroba.

do přírody,

stany
košile amer.
kanadské svetry
miltony
flanel. margaretky

na tramp,

U. S. torny
chlebniky
amer. gum. střevíce
(Kedsky a Hood)
gumáky

do boudy

gramofony a desky
svítilny elektr.
spací pytle
přikrývky
jídelní krabice

lyže, sáňky, lyžařské potřeby, obleky a obuv

nakupují přímo u výrobců, kamarádů — dělnických skautů

Skautské prodejně (Federace) v Praze II. SKAUTSKÝ DOMOV

(Nábřeží pod Štefaníkovým mostem.)

Speciality flanel. košil amer. i zdejší výroby v různých barvách a jakostech

— Ceníky zdarma na požádání. —

— Ty máš pěkný lyže, to sou z jasanu?
 — Kde pak, ty sou z „Camping-Sportu“.

Stalo se, že dostal jistej astrachán, takto povoláním účetní, vod trempířů pár facek. Děsnejch pár facek! Věc se dostala k soudu. I pýtal sa pan soudce toho postiženého p. účetního: „A na kterou stranu ste ráčil važnosto dostat tu ránu, na pravou nebo na levou? I vecnul pan účtárna: Prosim, slavná soudcofská stolice, na stranu Má dáti...
 Váma.

Šli sme tuhle podle Vltavy. U Chuchle seděl u vody kluk, drží ruku pod vodou a cení se na nás. Veceme:
 — Proč si tu pracku máčíš?

— Ale nic si nemáčím. Vsadil sem se s kamarádem, kdo vydrží dýl pod vodou. Von se hrozně honil, že prej vydrží dýl, než já a že mu můžu pod vodou držet hlavu, abych viděl, že to není podfuk. No a já mu ji tam držím už půl hodiny a von prevít furt nedává na jevo, že by chtěl vylézt. Bádám, že prohraju.

-Kuš.-

Stavěli si trempíři chatu. A tocevi, že při každým zatlučení hřebíku pustě řvali. I přihnal se na ně modrák s flintičkou:

„Ha! Rošťáci! To nemůžete pracovat ve fší tichošti?“

I pravil mu jeden z trempíšónů: Jó, dyš my nevíme, jaká ta fší tichost je...

Váma.

Nákýho blba astrachánskýho bolely zuby. I potkal ten blb astrachánský trempa, a stěžoval si mu, že prej má vyžranej zub a v něm vohromnýho červa, ale k doktorovi, že se prej bojí jít. I vecel mu na to soucitnej trempíř: „Tak já jim, pane astrachán, něco poradím. Sežerou 10 dkg strichninu a von ten čerf se votráví...“

Váma.

— To ti, vole, není líto očí, když čteš šejdrem?

Nadávala Lidka Euzroviz, že jí přitel vo hodinu pozděje na rande. Povidl ted rugu Lidce:
 — Říkala si, přijít po sadmí hodině. Ted je štvt na devět, je to snad před sedmon hodinou??
 Lord.

— Proč si tak honem přiši váš knoflík?

— Ale počítal sem na knoflíkách, esli nám jít do hospody, nebo nemám. No a vono mi vyšlo „nemám“.

Lulka: Čím budeme svítit v chatě?

Lachtan: Elektrikon.

Lulka: A kde vemem proud?

Lachtan: Více... Pincí

Každého trampa

bude zajímat a napínat

kriminální magazin.

Tento bohatě ilustrovaný měsíčník počnem vydávati příští měsíc. Jedno číslo má 60 stran, 30 obrázků a stojí pouze 4 Kč. Roční předplatné Kč 44.—, půlroční předplatné Kč 24.—.

lhned se přihlaste administraci časopisu „Kriminální magazin“,

PRAHA II., KARLOVO N. 15. — TELEFON 43300

— Jak se ti vlastně stal ten malér s motorkou?

— No, já sem si vyjel na motorce a za sebou sem měl panenku pro štěstí.

— A dál?

— No a když sme se vraceli, tak si stěžovala, že se jí na tom sedle špatně sedí, že jí to bolí. A já jí rek, aby mi vlezla na záda.

— A co dál?

— No a vona to udělala.

Nora.

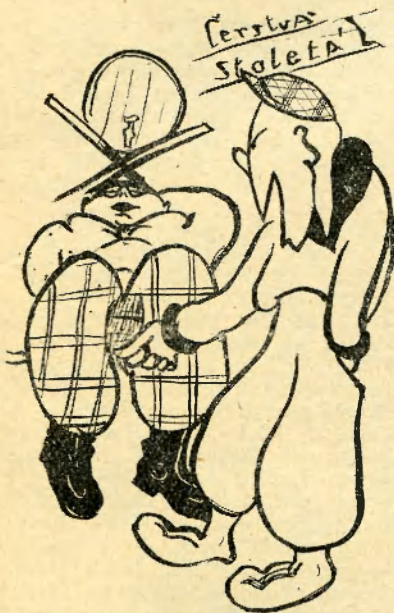
— Slečno, víte rozdíl mezi klukem a volem?

— Ne. Já se podám.

— Ol rajt. Tak si vás teda nara-zím.

Nora.

Weiskopf:

Venco, vstaň už a di si lehnout!

Dámské punčochy

la hedvábně zaručené bezvadné
KĚ 17.—

ve velkém výběru

„VIGO“
nyní Celetná 9.

Za přítěnou zahajovacího
prodeje
značně snížené ceny

Malý oznamovatel.

Milému kamarádu Ant. Lněničkoví a jeho družce sl. Miladě Horské přejí vše nejlepší kamarádi z chaty „Santa Gruz“.

Prodám original. francouz. banjo zánovní. Franta Baše, Praha VII., Leteňské nám. třiště, stánek 46.

Víte již vše, co se týká pohlavní a manžel- ské lásky?

Konečně kniha, kde každý, kdo dychtí po pravdě, nalezne odpověď na nejsložitější otázky svého nitra: Slavný spisovatel R. Gerling ve svém díle:

Diskretní odpovědi na důvěrné otázky

dává 315 žádoucích odpovědí na otázky, které neradi klademe. — Dvacet kapitol pro vážné lidi. Cena Kč 18.—.

Výňatky z některých kapitol:

Palčivé otázky o lásce, zasnubách, věnu, chuti k ženění, smyslnosti, volné lásce, plouzení a manželském štěstí? Jest muž smyslnější než žena? Jest pravdou, že tmavovlasé osoby jsou vášnivější než světlolasé? Z čeho se skládají lidské semenné buňky? Je to pravda, že se po početí u ženy dostavuje odpor k dalšímu styku? Má vsutku zápach tak značnou úlohu v pohlavním životě? Jak to přijde, že zdravý muž zvracival dříve po styku s nevěstkou, kdežto po svatbě se mu to již nepřihází?

Cudnost, zdrženlivost a morálka. Nestane se cudně žijící mladík nervosním nebo impotentním? Varujete před nevěstkami? Jak pak tedy má mladý muž ukojiti svůj pohlavní pud? Má trvalá zdrženlivost škodlivé následky pro zdravé děvče? Jest důvěrný styk se snoubencem v každém případě nemravný?

Sebeprznění a jeho následky. Je tak zvaná duševní onanie příslušnou čtenbou také škodlivá? Jaké následky má onanie u mladistvých osob? Jsou noční poluce (výlevy semen) známkou choroby? — Jsou poluce zdravotně nutné u pohlavně zdrženlivého muže?

Důvěrné otázky. Je manželský styk v době periody nebezpečný zdraví? Jest dovolen pohlavní styk se ženou v pozeňnaném stavu? Jak se vysvětlují bolesti, které pocituje zdravá žena při souložích?

Plodnost a bezdětné manželství? Kolik může mít žena nanejvýše dětí? Může nastati oplození u ženy, když se při pohlavním aktu nedostavilo vzrušení? Jest možno libovolně určit pohlaví? Jest pohlavně dospělá žena v každý čas pohlavně oploditelná? Lze zjistiti mužovu neplodnost prohlídkou? Proč nemají prostitutky děti?

Knihu má na skladě a zasílá:

Fa. HYDIKO

Spálená 34-126 b.

Důležitá poznámka:

Kniha tato se neposílá osobám mladším 20 let.

Objednávky z ciziny a poste restante nutno doložit obnosem Kč 30.—.

Knihu možno obdržeti u všech knihkupců.

Těhotenství a předčasný porod. Podle čeho lze poznati oplodnění již před zmizením periody? Je pravdou, že se může poznati těhotenství po změnách pupku? Jak povstává břišní těhotenství? Smějí šestinedělky měniti prádlo? Jak se docílí lehkého porodu?

Ochrana před mateřstvím. Jest používání prostředků k zabránění početí vsutku nemorální? Co si máme mysliti o požadavku Dr. Alice Stockhamové? Který jest nejbezpečnější a nejméně škodlivý prostředek k zabránění početí?

Manželské povinnosti a práva. Jak se má zachovati žena, od níž její muž žádá splnění nějaké manželské povinnosti, ačkoli se necítí zdravou? Jest překážkou manželství nedostatek jednoho varlete? Jest důvodem k rozvodu, má-li manžel pohlavní orgány zakrnělé, nebo chorobně vytvořené?

Zvrácenosti a omyly lásky. Jak lze vysvětliti homosexuálnost u mladíka, pocházejícího ze zdravých rodičů? Jaké jsou vůbec formy pohlavních zvráceností? Co rozumíme tak zv. lesbickou láskou?

Pověry a pohlavní život. Je to pravda, že styk s čistou dívkou může vyléčiti pohlavně nemocného muže? Jsou prostředky, jimiž lze získati nečistě lásku? Jsou mužové, kteří mají bílá játra? Ženy takových mužů prý rychle umírají?

Pohlavní choroby. Nemá se člověk, který měl syfilis, vůbec ženiti? Chrání před nákazou tak zv. preservativy? Jak se může uchrániti mladý muž před kapavkou? Může fluor albus (bělotok) vzniknouti též prerušenou souložím (coitus interruptus)? Smí žena, která trpí přemístěním vnitřnosti, tančiti, nebo si může tím ublížiti? Může býti neomoucnost (impotence) následkem neurasthenie?

Vyplňte, odstříhnete a odešlete v nezalepené obálce pod 30 hal. známkou.

F. Hydiko Praha II.-Spálená 34-126 b.

FMA. „HYDIKO“, PRAHA II.

Podle Vašeho oznámení v „Trampu“ zašlete mi v zaplombovaném balíku knihu slavného spisovatele Gerlinga: „Diskretní odpovědi na důvěrné otázky“, která obsahuje 315 odpovědí na otázky, které zajímají každého vážného člověka. Obnos Kč 18.— (mimo poštovné a obal) zaplatím ihned, jakmile listonos knihy doručí. Prohlašuji čestně, že knihu nedostane do rukou nikdo, komu není ještě 20 let.

Jméno: _____

Adresa: _____

Pošta: _____

Pište zřetelně, nejlépe tiskacím písmem.

Co nás zajímá

Přijďte všichni na velký mikulášský večírek osady Utah, v sobotu 23. listopadu do paláce „České Koruny“, Vinohrady, Korunní tř., stanice el. dr. 2 a 16. Program: tanec, nové trampské písně, výstupy, rozdávání dáreků.

Tramping Club Westend pořádá mikulášskou zábavu v pátek, 29. listopadu v Modrém sále na Smíchově, Havlíčkova restaurace. Dále oznamuje, že pravidelné schůze konají se každý čtvrtek tamtéž.

Kamarádi, podporujte trampské podniky. Je to přece jen na podzim, kdy se vás tolik sleze dohromady a jste mezi svými!

„Camp-Boys“, trampský sbor, který možno bez nadsázky přirovnati k anglickým „The Rewellers“, představil se 7. t. m. v Mozartu pražské veřejnosti a jak spontánní potlesk, provádějící každé číslo, dokazoval, zvítězil dokonale. Hlasová disciplína, odstínění hlasů do nejemnějších nuancí, to jsou přednosti tohoto sboru a je velikou zásluhou dirigenta, který z nepříliš velkých hlasových fondů dovedl vykřesati dobrý sbor. Mezi posluchači bylo mnoho těch, kteří trampskou písničku slyšeli po prvé. Líbila se jim a Camp-boys patří náš dík, že zaujaté veřejnosti ukázali kousek našeho života, trampskou písničku a zvítězili proti všem předsudkům, které očukují proti trampům a jejich písním měšťáctí žurnalisté z Politiky a spol.

Několik maličkých chyb (to platí pro všechny, kteří vyslovují girl, žírl, žerl, místo správného gori) jako: lady se nevyslovuje lady, nýbrž lejdy a nemožné banální texty Kudrnovy při solových partiích, se dají snadno napravit.

Dobrý sbor tedy trampové mají, nešlo by to pokusit se také o moderní voice-band? MLŠK.

V neděli dne 3. XI. 1929 pořádal Český Klub Kanoistů první honbu na lišku v Zahořanském údolí na Libřici, za účasti 16 běžců. Liška, kterou běžel za Č. K. K. Kovář, vyběhl v 11. hod. od host. u Adlera a za 10 min. po ní startovali závodníci. K cíli na Libřici se vrátila liška ni-

kým nechycena za 24 min., za ní jako první doběhl: Šanda S. O. Ú. Slunce čas 19 minut, druhý Hertl S. O. Ú. Slunce, třetí Karlík Hudson, 4. Rabenstein S. O. Ú. Slunce, 5. Hrubý Č. K. K., 6. Šilhan S. O. Ú. Slunce, 7. Zástěra S. O. Ú. Slunce, 8. Kutnohorský Michigan, 9. Hedvik ml. S. O. Ú. Slunce, atd. Po závodě byli předáni závodníkům ceny: I. cena lyže, II. lyžařské hole, III. talíře k lyžařským holím, IV. torna, které věnovala firma Sportex. Mimo tyto ceny dostal každý závodník pamětní odznak.

Osady „Ajax“, „Ogden“ a „Gold Hyde“ oznamují, že jejich schůzky konají se vždy ve čtvrtek v restauraci „Na Trocnově“, Praha V. Sanytrova 12. Tyto sleziny opět budou (jako dříve u „Bašusů“) dostaveníčkem všech sprátených osad.

Doda.

Žádáme tímto o laskavé oznámení nové osady trampské v Mladé Boleslavi, pod názvem a tomto sestavení:

„Paďouři spaste se“!!!

„Hlučící vodopád“ se valí.

Za šest vandráků z Ml. Bol. šerif Big Bill.

Osada „Zlaté Opojení“ Tábor zakoupí pro svého člena „Mořského Vlka“, spací pytel, co by vod rejže. Vzorky s udáním ceny přijímá Správa vosady.

Voni už staří římaní říkali, že: Vox populi — vox Dei. — Tak i mezi trampéry se ozval hlas lidu — hlas boží. Už mi totiž povíceru kamarádů říkalo, abych prej napsal do tej rubriky v Trampu: „Co nás zajímá“ vo tom, aby prej byly v Trampu postupně otiskovány fotografie, nebo karikatury (a lepší prej by byly karikatury!) všech těch, co do Trampa písať a jejichž méno nebo pseudonymy se často v Trampu vyskytuji (ku př. by prej rádi viděli jak vypadá sám pan redagtor, Irčan, Lord, -fal-, některej z 5 serifů, Géza, Inglmayer, Hladzi, W-f, Joe, atd.) Jábysem byl taky toho názoru, a myslím, žeby s náma souhlasilo hodně kamarádů. Tak to tam náč zaříděj, abysme mohli užřeti sličné tváře těch, kerý toho

Trampa dělají! Vobrazy k namalování by se mohli třeba zadat G. Včeličkovi nebo nějakému jinému mistrovi, co do Trampíře maluje. Toceví, že by si musel každej fotku poslat sám. Stop. Váma.

Tak pan redaktor vodpovídá, že za prvé nemá nejmenší chutě, aby dostal za každým rohem pár facek, jsa poznán. Za druhé, že je na Včeličkovu tlustou linku moc hubenej a za třetí, ať to začne nejdřív ten Váma a my se jako přidáme, až uvidíme, že se mu nic nestalo. Tak slavní spolupracovníci, čekám foto.

Osada „Lonne Star“, Unhošť, podnikla o svátcích zájezd na Brdy, kde utkala se v přátelském zápase ve volleybalu s Údolím Hadrů s výsledkem 2:1 a děkuje tímto všem, zvláště chatě „Velký tah“ a sympatické „tetě“ za kamarádké pohostění a přijetí.

Listárna redakce.

Lorde, máš v administraci poukázáno 50 kaček na známky. — Jerry, těším se na to příští lepší. — Jukl, navštiv mě, až přijedeš do Prahy, na psaní moc málo času. — Dědek, dík za písničku, to je dost, že jste dostali rozum a ste fórový. — Škorpil, že taky pozdravuju příbramský kluky. Písnička se nehodí, buďte rači fórový. — Herynk, totěž, Arsen Lupin, dobrý, kašli na Paďoury dál, takový kluky potřebujem, těším se na další — Roaring-lamp, přišlo pozdě. — Věna-Plzeň, nebuď sentimentální, dyť najdeš zas nákou jinou. — Arapavus, Medník, kamarádi napište si sami něco o té věci. Rádi opravíme a upravíme a pak, doli jste nám nepřesné body. Kluci, což zamrzl humor ve vašich lbích? Já se vám divím, celej den to tečka sedí v boudách, ale na brif to nemá kdy. Se mi zdá, že moc chlastáte, nebo hergot, co to je? Redakční návštěvy v úterý a středu od 4-5 hod. odp. Jindy taky, ale není to sichr.

— Co stojí kilo šunky?

— 50 korun!

— Tak bych prosil 5 deka!

Jukaneer.

TRAMPOVÉ!

Lyže, hole, boty, obleky a veškerou lyžařskou výzbroj objednejte opět v trampském závodě **American Sporting Store JAN HORN, Praha II., Žitná 8 YWCA.** Zahajují splátkový prodej kanol. — Pište o nové ceníky. — Noví ka: Zlaté gramofony

TRAMP vychází čtrnáctidenně, první a poslední sobotu každého měsíce. Jednotlivé číslo 1 Kč. Předplácí se: ročně 22 Kč, půlletně 12 Kč. — Redakce, administrace a expedice: Praha II., Karlovo nám. 15. Telefon 43.241 a 43.300. — Filiální administrace pro Velké Brno: Brno, Husova 7a Telefon č. 5069. — Filiální administrace pro Přerov: Přerov, Škodova 13. — Vydavatel Quido Langhans. — Zodpovědný redaktor Karel Melišek. — Tiskne Středočeská knihtiskárna, akc. spol. — Používání novin. zn. povoleno pod č. 66.788-VII-1929.